

SLOVENSKI NAROD.

Sehaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po prvem slovenskem katoliškem shodu.

IV.

(Konec.)

In pri srednjih šolah, kaka tesnosc, kakšno preziranje dosedanjega narodnega programa! Saj nam je vender vsem dosedaj veljalo vodilno načelo, da si Slovenci moremo zavarovati svojo narodno samostojnost in napredovanje jedino le z narodnimi učilišči. A „katoliški slovenski program“ tudi pri resoluciji za srednje šole ne proglašá tega temelja. Tu je pač govor, naj se „državne srednje šole tako preustroje, da se bode na njih pospeševalo katoliško versko mišljenje in življenje naše mladine“, ni pa govora o tem, naj se državne srednje šole za Slovence postavijo na narodno podlogo, naj se na njih predmeti poučujejo v materinem, narodnem jeziku. Pač — izreka se še želja, naj se „s časom osnuje svobodna katoliška gimnazija s slovenskim učnim jezikom“. Ali to je prava ironija na naš stari narodni program! Torej jedna, le jedna slovenska gimnazija?! To bodi program Slovencev 1892. leta? Potem, ko že blizu 50 let dosledno in javno zahtevamo slovenskih srednjih šol povsodi, kamor hodi zadostno število slovenskih dijakov, potem, ko so naši zastopniki v zakonodavnih zborih nešteto dokazovali potrebo slovenskih gimnazij, odnosno slovenskih paralel na mnogih določenih krajih slovenske domovine, potem, ko se je v tem smislu jednoglasno sprejela resolucija na shodu slovenskih poslancev v Ljubljani dne 2. oktobra 1890. leta, — po vsem tem izreka prvi slovenski katoliški shod, da si želi samo jedne slovenske gimnazije, a še te le „s časom“, in le čuditi se je, da ni zahteval, naj se sedaj obstoječe paralelke takoj zopet zapro! S takim srednje-šolskim programom nas torej hoče osrečiti knezoškofa Missia-Mahničeva stranka.

Naravnost izdal in rušil se je pa slovenski narodni program z resolucijo glede visokih šol. Ne želi se slovenskega vseučilišča, ne želi se niti slovenske pravne akademije v Ljubljani. Glede vseučilišča se je celo reklo, da je novi stranki ljubše nemško vseučilišče v Solnogradu, o katerem se nekaj let sem sanjari, nego li slovensko vseučilišče v Ljubljani.

In ta ljubezen do nemškega vseučilišča v Solnogradu je tudi našla izraza v resoluciji, po kateri naj Slovenci celo podpiramo, z denarjem podpiramo ta vseučiliški projekt. Seveda, mimogrede rečeno, bili smo še nekaj dni pred shodom drugačnih mislij in tedaj je bilo slovensko vseučilišče, ali vsaj slovenska pravna fakulteta še na dnevnem redu. Toda knezoškof Ljubljanski je svojeručno potegnil črto čez resolucijo v tem smislu, in dnevni red — brez slovenske visoke šole je bil gotov! Kaj njemu mari, da je bilo to stalna točka našega narodnega programa, kaj njemu mari, da so zastopniki celega naroda na rečenem shodu jednoglasno sklenili, zastaviti vse svoje moči za pridobitev vsaj slovenske pravne fakultete v Ljubljani, od katere je zavisen dober del naše jednakopravnosti po uradih?! In žalibog da ima celó stranko, katera je vzela v svoj „katoliški slovenski program“ celó to izdajstvo narodnega našega programa!

Kaj naj še nadalje zasledujemo po resolucijah znake programu knezoškofa Missia-Mahničeve stranke? Kakor po resolucijah glede šol, tako se po nadaljnjih resolucijah vleče kot rudeča nit negacija narodnostnega načela. Brez tega načela in deloma tudi proti temu načelu hoče imeti nova stranka podlogo javnemu delovanju Slovencev. In narodnost naša sama: kakó je bila zaničevana po raznih govorih kolovodij nove stranke, ne izvzemši prevzvišenega gospoda knezoškofa dra. Missije! Nič ni pomagalo, da je nekdo tam od slovenske meje stopil v zbor in kot zastopnik umirajoče slovenske narodnosti zaklical zborovalcem pozdrav: „Morituri vos salutanti!“ Kolovodij zborovalcev ni to kar nič presunilo, ni jih uverilo, da je narodnost naša res v nevarnosti, da je boj za narodnost res nujno potreben in da se ta boj ne da biti brez narodnostnega načela, — nego v hipu potem so sami napadali našo narodnost, našo družbo sv. Cirila in Metoda, in — burno se jim je ploskalo. Vse po odurnem receptu „Rimskega Katolika“!

Tako torej — je pokrovitelj prvega slovenskega katoliškega shoda, knezoškof Ljubljanski pokazal, kaj da hoče in kaj da je dosegel. Predstavil nam je svojo stranko in svoj program. V svojem

duhu je napravil koncept, po katerem naj bi v nas Slovincih nastale razmere kakor na Tirolskem (poglejv resolucije, kjer je pohvaljeno samo jedno ljudstvo na svetu — namreč „vrli Tirolci“!). A za to se sedaj ne menimo. Koncept ima tudi svojo politično stran in novi program bodi podloga javnemu delovanju vseh Slovencev. Tu pa smo videli, da se novi program izraža proti tistemu narodnostnemu načelu, na katerem smo dosedaj Slovenci javno delovali in sploh svojo narodnost ohranili. Ta je jedna. Druga pa je, in to hočemo za sedaj le na kratko poudariti, ta, da so po novem programu in slovesnih interpretacijah naši škofje — naši voditelji brez razlike, ali gre voditi v verskih rečeh, mari pa zgolj v narodno-političnih. Ne vemo, ali imajo vsi vladike Slovencev hrepenenje po tem, da bi nam bili tudi politični voditelji, gotovo pa ima Ljubljanski knezoškof, prevzvišeni gospod dr. Missia to hrepenenje.

Ni nam treba po vsem tem pisati „appella“ do naših narodnih strank. Gotovo je, da nobena narodna stranka, noben narodni Slovenec ne more odobriti programa, kateri ne temelji v narodnem načelu, niti organizacije na podlogi nenarodnih načel. Ako se sedaj oblastno zahteva, da moramo sprejeti program knezoškofa Missia-Mahničeve stranke ali pa bomo imeli „boj“, tedaj bodo vse res narodne stranke složno volile „boj“, ker bomo s tem le nadaljevali boj za svojo narodnost, boj, katerega se dosedaj nismo strašili proti vnanjim sovražnikom in se ga tem manj strašimo pred domačim. In pri tem si bomo obdržali svoje priznane narodne vojskovodje, katerih nam ni nihče poslal, ampak smo si jih sami izbrali. Kajti narod ima v svoji politični borbi pravico, da si sam izbere svoje voditelje. Izbere si tudi lahko višjega dušnega pastirja svojega, a le-ta mora poprej dokazati srce in požrtvovalnost za narodne težnje. Tega pa na pr. sedanjí Ljubljanski knezoškof še ni dokazal, ampak narobe! Čas bode prišel, ko bode vsakdo videl razvaline, katere je novi boj povzročil, razvaline v narodnosti in tudi v veri. Glejte, Herostrati, da se ne bode te prepozno kesali!

LISTEK.

Z o k n a.

Slika iz Praškega življenja. Spisal X. Musil, poslovenil J. Toporiš.

(Dalje.)

Napnem oči. Motil se nisem. Niti dvoma ni več.

Ta upali obraz bil je nekda krasen, to oko — danes ugaslo — znalo je očarati vsakogar s svojim pogledom, ta stas, zdaj grbaat, skrivljen od napora, stradanja in skrbi, bil je nekda vitek in gibčen.

„Ančika Rihova“, šepnil sem, ko se je ustavil sprevod pred vrati mestne ječe, takozvane „fišpanke“. „Prav praviš, to je ona!“ dejal je mirno slikar in pubnil nekolikrat iz svoje pipice.

Z nemim sočutjem sem gledal za to ženo in srce se mi je treslo bolesti. To je bila Ančika Rihova. . . . Kaka prememba! Spomnil sem se mladih let. Pred petnajstimi leti je bila Ančika najlepše dekle v celem mestecu. Bila je vitka kot jelka, imela baržunaste oči, polni malinovi ustnici, na katerih se je zibal ljubezniv nasmeh, ki je vse očaral. Pa ni bila samo lepa, ampak tudi dobra,

blaga kot angelj. Vsa mladež našega mesta bila je v njo zaljubljena. Jaz in moj prijatelj Douša sva se nekaj časa prav pošteno sovražila radi nje. Nekaj let potem zapazim jo v Pragi kot krasno gospo. Omožila se je dobro z bogatim trgovcem, imela je otroke, in sploh je vse na nji svedočilo, da je srečna, popolnoma srečna. Povabili so me k sebi, videl sem njihovo milo, prijetno domačnost, katero je ona kot vila napolnjevala s solničnim svitom miru in sreče. Soprog njen je bil čvrst mož, toda strašno ljubosumen, ko sem to zapazil, ni me bilo več v hišo.

Danes pa sem jo ugledal pred seboj kot najrevnejšo beračico s tremi deteti, zapuščeno, izgubljeno v snegu in blatu — v odgonu! Vrata „fišpanke“ so se že davno zaprla za njo, jaz pa sem se še vedno oziral v nemi bolesti v to rumeno zidovje grozne hiše, kakor bi je hotel prodreti in zvedeti tajno tragedijo življenja uboge Ančike.

„Zapri že vender okno!“ zakliče mi neprijazno Douša. „Vso gorkote si mi izgnal.“

Zaprem okno ter se obrnem k njemu.

„Za Boga, kaj pa se je zgodilo z Ančiko Rihovo!“ zakličem sklenivši roke.

„To je grozna osoda!“

„Kaj se je zgodilo?“ de hladno slikar načrtujoč nekake konture na sliko. „Vsakdanja pripo-

vedka. Mož ji je umrl nezapustivši ji nikakega imetja. . . . Prišedši iz Mnihova v Prago bil sem tam često v pobodih. Ona mi je bila še vedno prijazna. Stara strast se je v meni probudila. Slikal sem njeno podobo. Toda on, njen mož bil je kar obseden od ljubosumnosti kakor vrag in nekoč prepovedal mi je ustop v hišo. Toliko, da me ni izbačil. Tepec! Kaj bi ji bil neki pojedel?“ zasmeja se slikar glasno ter nadaljuje hladno: „Mene je to kar popalilo in naslikal sem v svoji jezi favna z bakhantko. Favna z ostudnim obličjem, ozkim čelom, in veliko glavo, s kozjo brado, parklji na nogah in na syringu igraje bil je on — no lep tudi brez tega ni bil nikdar — in plesoča bakhantka bila je ona — Ančika.“

Slika je ugajala in prišla v razstavo. V meni pa je še vedno vrelo, da so me izgnali. Misel mi je šinila v glavo, kaj ko bi napisal soprogu pisemce, naj gre gledat v razstavo pod št. 350 svojo sliko. In ta tepec pride res tje in se zagledavši sliko tako razljuti, da jo razreže z nožem. Mislili so, da je blazen in so ga priprli. Na to udal se je pijati, zapravljal je vse imetje in nedvomno umrl za jetiko. Tako je ta reč! Sploh pa vsakdanja pripovedka!“

Umolknil je, nabasal si znova pipico jo prižgal in nadaljeval svojo sliko. (Konec prih.)

Deželni zbor isterski.

V Poreču, 13. septembra.

Današnja druga seja našega deželnega zbora bila je zelo viharna in to po krivdi predsednika. Po čitanju zapisnika zadnje seje oglašil se je posl. dr. Volarič in zahteval, naj se zapisnik popolni ter pove v njem, da je manjšina pri otvoritvi klicala cesarju „Živio“, vladnemu zastopniku pa izrazila svoje preziranje, čeprav je pozdravil zbor v obeh jezikih, češ, da manjšini ni nič za pozdrave take vlade. Predsednik prečital je na to izjavo, v kateri je grajal postopanje nekaterih poslancev proti vladnemu komisariju ter mej drugimi imenoval tudi posl. Spinčiča. Posl. Spinčič hotel je popraviti izjavo predsednikovo in protestovati proti podtikanju, a predsednik mu ni dal govoriti, ampak pretrgal sejo. Tudi popraviti ni hotel svoje izjave, čeprav je posl. Volarič povdarjal, da je on zaklical „pereat“, nego pri nadaljevanju seje dal besedo dru. Amorosu. Posl. Spinčič ugovarjal je znova, predsednik pretrgal je zopet sejo, se zopet sprehodil po dvorani in potem navzlic odločnemu protestovanju dal besedo zopet dru. Amorosu, kateri je nasvetoval voliti posebni odbor za premembo § 45. poslovnika. Zbornica vzprejela je ta nasvet, a ga po ugovoru dra. Laginja zopet zavrgla, ker se ni bila vršila o njem debata. V razpravi zagovarjal je dr. Laginja svoj nazor, da je premeniti ves poslovnik, a končno vzprejel se je predlog Amorosov. V dotično komisijo voljen je bil poleg treh Italijanov še dr. Volarič.

Poslanec Jenko z drugovi je v tej seji stavil dve interpelaciji do vlade. Jedna slove:

Visoka c. kr. vlada!

Narod pošilja svoje poslance v deželni zbor za to, da delujejo v korist dežele, da se posvetujejo in sklepajo v raznih rečeh, da pri tem odkrivajo bodisi katere nerednosti, pomankljivosti, krivice itd. in posebno, da opozarjajo na nje tudi c. kr. vlado, ne pa za to, da služijo za tarčo slučajne brezobzirnosti in drzovitosti.

Dolžnost c. kr. vlade je torej skrbeti, da natančno zve, kaj se dogaja in govori v zboru. A prav to dolžnost glede Istre zanemarljiva c. kr. vlada popolnem in mirno trpi, da sedanje predsedništvo zbora s skrajno drzovitostjo prezira vse, kar se govori na strani manjšine v jeziku večine prebivalstva.

Interpelacija bila bi zelo obširna, ako bi se hotelo navajati razne slučaje in njih posledice. Naj zadoščujeta dva.

V deželnem zboru odrekel se je poslanec mandatu. Predsedništvo tega ni javilo c. kr. namestništvu zato, ker je bila odpoved izrečena v slovenskem jeziku. Da se je razpisala nova volitev, treba je bilo zelo smešnih pogajanj izven zbora.

Vsled neke peticije mnogih občin zahtevalo je ministerstvo od namestništva govore poslancev zborove manjšine v dotični reči. A namestništvo jih „oficialno“ ni imelo, kajti v deželnozbornem zapisniku stoji povsod stereotipni „parla slavo“. Višji uradnik namestništva predrznil se je celo javno povdarjati, da bi bila morala manjšina, ako je hotela kaj doseči, govoriti v zboru italijansko.

C. kr. vlada morala bi kot taka biti nad strankami. Nkakor se ne more opravdati, da vzdržuje sedanje splošno grozno stanje v Istri s tem, da v deželnem zboru in izven njega z vsčmi sredstvi podpira stranko, ki je sedaj v tej zbornici v večini, v deželi pa v manjšini, da tudi v svojem delovanju izven deželnega zbora prezira jezik večine prebivalstva, da v deželnem zboru stavi svoje predloge samo v italijanskem jeziku, da nje zastopnik na hrvatske in slovenske govore in interpelacije odgovarja v italijanskem jeziku.

Razvoja naj c. kr. vlada sama, da li je častno za njo, ako se prezira celo njen hrvatsko govoreči zastopnik. Tu se povdarja samo, da se sicer zelo redke hrvatske izjave c. kr. vlade navajajo v stenografičnem zapisniku s kratko opazko n. pr.: „pronuncia indi alcune parole in lingua slava“.

Ako predsedništvo deželnega zbora istrskega neče c. kr. vladi javljati vsega, kar se govori in dogaja v zboru, ako meni c. kr. vlada, da je tako stanje še vzdržavati in negovati v protislovju z obstoječimi zakoni, ako meni, da nima sredstev, odstraniti ga, kar podpisanci nikakor ne verujejo, torej naj pošlje v zbor svoje stenografe. Kajti zastopniki hrvatskega in slovenskega naroda zahtevamo z vso odločnostjo in s pravom, katerega nam nikdo odrekati ne more, da c. kr. vlada zve in uvaža, kar mi tu govorimo.

Zahtevamo pa tudi, da se izročajo vladni predlogi zboru v deželnih jezikih in da na naše govore in interpelacije odgovarja c. kr. vlada v našem jeziku.

C. kr. vlada dolžna je poznati deželne jezike, nas ne veže nikaka dolžnost, učiti se italijanščine, odnosno rabiti jo na ljubo stranki, ki zastopa manjšino prebivalstva in na ljubo c. kr. vladi, ki podpira to stranko na vse mogoče načine, a nas prezira.

Na temelju vsega tega vprašamo c. kr. vlado:

„Kaj misli ukreniti v tej zadevi“.

V drugi interpelaciji vprašal je posl. Jenko, kaj misli vlada storiti glede preložitve nekaterih delov ceste Reka-Trst in kako namerava odpomoči bednemu stanju v Podgrajskem sodnem okraju.

Tretjo interpelacijo je stavil posl. dr. Stanger do deželnega šolskega sveta glede disciplinarne preiskave proti Lovranskemu učitelju Grossmannu, kateri je še vedno tam, a četrto posl. dr. Volarič do deželnega odbora zaradi razpisa službe kemikar-pristava na kmetijski šoli in poskuševališči, od katerega se ne zahteva poznanja deželnih jezikov.

Odobrilo se je potem več računskih zaključkov in dva proračuna: šolski ter učiteljsko penzijski. Prihodnja seja bode jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. septembra

Deželni zbori.

Mladočeški klub doposlal je klubu Staročehov in veleposestnikov načrt svoji adresi ter ja povabil, da radi skupnega postopanja določita nekoliko članov, kateri bi potem v posebni komisiji rešili to stvar. Staročehi in veleposestniki odposlali bodo sicer svoje delegate v takšno komisijo, da tako po kažejo dobro voljo, upanja pa ni, da bi se zjednili in tudi v zbornici podpirali mladočeški nasvet. Samo očitano, da oni ovirajo slogo, bi se radi umaknili, resnega ne mislijo ničesar storiti. — V bukovin-skem deželnem zboru bila je te dni prva praska. Koalirani Nemci, Rusi in Poljaki so zahtevali, naj se vrši verifikacija volitev in naj se volijo odseki. Dež. glavar Lupul se je temu protivil in opozicija odšla je iz dvorane, a se vrnila in — ker je imela jeden glas več, kakor rumunska stranka — določila, da se verifikacija vrši v prvi prihodnji seji. Rumuni so kar poraženi, ker se bojé, da ne bodo dobili večine v dež. odboru. — V šleskem deželnem zboru nasvetoval je posl. Hrubý v imeni slovanske manjšine, naj se opuste dosedanje „utrakvistične“ ljudske šole, ki so samo ponemčevalnice, mesto njih je ustanoviti češke in poljske šole, vrh tega pa še češko in poljsko učiteljske. Ta nasvet je večina odkazala šolskemu odseku v — pokopanje. — V štajerskem dež. zboru vršile so se volitve v odseke. Od slovenskih poslancev voljeni so bili: dr. Lipold v finančni odsek, Robič v šolski odsek, dr. Dečko v peticijski odsek, dr. Radey v deželnokulturni odsek, dr. Srnc v občinski in Vošnjak v železniški odsek. — Grof Stürgkh in tovariši nasvetovali so, naj se naprosi vlada, da od določeb trgovinske pogodbe z Italijo glede znižane carine na vina kar nič ne odstopi ter tako varuje interese domačih vinčakov.

Mladočehi in Hrvati.

Zanimanje za delegacijo rase zlasti v slovanskih krogih, ker je znano, da bodo mladočeški delegatje spravili v razgovor tudi slovansko vprašanje. Te dni mudil se je poslanec dr. Masařyk v Zagrebu in nabiral gradivo, da pojasni tudi hrvatsko-madžarsko razmerje. Posvetoval se je z odličnimi vodjami opozicije, na veliko jezo madžarskih krogov, kateri trepečejo strahu, da bi izvedel svet, kako se dejanski vlada v Hrvatski in kakšne krivice se tam godé narodu. Masařyk odpotoval je odtod v Bosno.

Kossuth

straši še vedno v Ogerski. Tudi občinski svet Budimpeštanski ga misli imenovati častnim meščanom, da bi ne izgubil domovinskega prava v Ogerski. To znova prav karakteristično osvetljuje lojalnost Madjarov, ki ne zamude nobene prilike, proslavljati prouzročitelja revolucije in sovražnika dinastije. Kossuthova stranka je najmočnejša v Ogerski in da nima vlada v rokah aparata, s katerim dela po svoji volji volitve, utegnila bi priti ta stranka na krmilo.

Vnanje države.

Koburžan — večni ženin.

Koburžan išče že delj časa neveste, kajti Bolgari že baje ustanoviti dumačo dinastijo in ne čislajo samcev nič preveč, tudi če sede na prestolu. Na zadnjem potovanju ogledoval si je Koburžan razne moža željne princesinje in se baje odločil za svojo sorodnico, hčer grofa Pariškega. Ta projekt pa ni našel prijaznega odobravanja niti pri francoskih privržencih grofa Pariškega, kateri so pretendentu kar v brk povedali, da bi se s tem zelo kompromitiral, kajti rusko-francoska zveza je v narodu ne gledé na stranke tako popularna, da bi grof de Paris sam pokopal svoj ugled, če bi dal svojo hčer sovražniku Rusije. — Tudi ruski listi pišejo v tem istem zmislu in najbrže bo Koburžanova sladka nadeja splavala po vodi.

Egipt in Anglija.

Z nastopom Gladstonea prišlo je zopet egiptsko vprašanje na dnevni red. Francoski državnik Barthélemy Saint-Hilaire izrekel se je o njem jako trezno: Anglija ne more sedaj iz Egipta, s tem bi

oškodila civilizacijo. Vse, kar bi se dalo storiti, je to, da bi velepile evropske sestavile nekako mešano garnizijo, katera bi varovala evropske interese. Angleži si ne žele osvojiti Egipta, dovolj imajo z Indijo, a pot hočejo imeti odprt in to je povse umevno.

Dopisi.

Iz Gorice 13. septembra. [Izv. dop.] (Mrtva sezona pri kraji. — Vojaštvo se je povrnilo s Pivke. — Šolska mladež oživlja mesto. — Vino delle Puglie. — Letošnja vinska letina. — Mrtvi ustajajo.) Ni je bolj mrtve sezone v Gorici, nego je čas šolskih počitnic. Šolska mladina se razkropi na vse vetrove, imovite družine s penzionisti vred pobegnejo v letovišča in kopeli, a vrh vsega tega odide v isti dobi tudi vojaštvo k orožnim vajam na Pivko. Pogrešamo torej vseh tistih elementov, kateri v svojih urah obljudujejo mestni vrt in druga šetališča in dajejo mestu ono živahnost, brez katere skoro neha biti mesto. Ta pusta, dolgočasna sezona je, hvala Bogu, za letos pri kraji. Vojaštvo se je že povrnilo v garnizono; a v kakošnem stanju! V obrazilih zagorelo, v obleki razmršano, v obutvi razcapano, da je bilo groza gledati je, ko je vse vpehano vhaljalo v mesto. Kar se je po časopisih raznašalo o mnogem številu onemoglih in celo umrlih vojakih, pač ni bilo vse resnično, a trpeli so vender zelo v nenavadno hudi vročini.

Učeca se mladež, deška in dekliska, se ta teden z vseh strani zbira skupaj in išče si stano-van, kakor lastavice, vrnivše se iz prekomorskih dežel — nekateri frčé v stara gnezda, drugi si pa prebirajo, iskaje novih zavetij. V četrtek bo začelo mrgoleti po šolskih poslopjih in pred njimi, pa pri knjigotržcih in papirarjih. To vam bo rojilo, kakor v čebeljakih! Potem pa, ko bo jedenkrat vse nastanjeno in preskrbljeno, poleže se izredna živahnost in nastopijo zopet navadni mirni dnevi.

Še nekaj je vzbudilo te dni živahnost po mestu in obmestji. Italijanska vina — *Vino delle Puglie* — so prodrli v znameniti množini čez mejo, potlačivša nekoliko ceno domačemu in istrskemu pridelku. Ta vina so nenavadno močna in ker jih v krčmah točijo po ceni (28—32 kr. liter), imamo zdaj vse polno zemljemercev v mestu in okolici, kateri merijo ulice in ceste od jedne strani do druge, a včasih tudi s celo dolžino svojih životov.

Grozdu trgatev bo letos na Goriškem v obče srednja ali še kaj manj glede na množino, a dobra glede na kakovost pridelka; kajti vreme je posebno zdaj v zadnjem času pred trgatvijo izredno ugodno, da grozdje jako lepo dozoreva. Vipavska stran in Sežanščina ste letos najbolj blagoslovljeni in se bosta ponašali z izborno kapljico. Za briska vina pa se nekda že zdaj oglašajo Dunajski kupci ter ponujajo — vzlic konkurenciji italijanskih vin — znamenite cene. Ker ni letos sadja v celi deželi skoro prav nič, drugim pridelkom je pa suša avgusta meseca silno škodovala, bilo bi pač želeti, da si ubogi posestniki vsaj z vinskim pridelkom nekoliko opomorejo.

Mrtvi ustajajo, nade, katere smo bili že davno pokopali, jele so se oživljati. Predelska železnica prihaja zopet v razgovor, odločilni krogi so se začeli za njo zanimati, in iskra nade, da jo kdaj dobimo, se kaj rada vnema v našem ljudstvu. Ne zamerite nam, kranjski rojaki! da smo si v tej nadi, v tej težnji navskriž. Smo pač v obče reveži na Goriškem, zanemarjeni gledé prometnih sredstev in zlasti gledé železničnih zvez, ter pričakujemo rešitve iz naših rev in težav — od Predelske in Logaško-Goriške železnice. Ali kdaj doživimo to ali ono, Bog zna! za zdaj privoščite nam, da živimo vsaj v nadi. Te dni se je mudil v Gorici inženér Büchelen, znani apostelj železnice čez Ture in čez Predel in preteklo nedeljo je v mestni dvorani razvijal svoje misli in študije o tej železnici. Za našo deželo prezanimivi predmet privabil je mnogo izbranega občinstva: Zastopniki dežele in mesta, trgovske in obrtniške zbornice in mnogo drugih je slastno srebalo iz obširne razprave — nove nade za uresničenje stare težnje. Zbrana gospoda je po končanem govoru naročila naši trgovski zbornici, naj dogovorno z drugimi zbornicami ukrene vse, česar treba, da se slednjič uresniči načrt. Nj. ekselencja gosp. dež. glavar grof Coronini je zahvalil trgovsko zbornico, da je povod dala tej razpravi, gospoda inženerja Büchelena pa, da se tako vetrajno in požrtvovalno trudi za prekoristno to zadevo. R.

Domače stvari.

— (Z denašjo številko) odlagam iz zasebnih razlogov vodstvo „Slovenskega Naroda“, katero sem bil začasno prevzel dne 1. aprila t. l., in prevzame je jutri gospod dr. Karl Triller v Ljubljani. Čutim se še dolžnega, da zdaj iskreno zahvaljujem vse p. n. rodoljube, ki so list za mojega vodstva duševno podpirali, in zlasti tiste, ki so mi posebno zaupanje izkazovali. Želim, da bi vsi isto zaupanje imeli tudi v naslednika gospoda dra. Trillerja in njega tako podpirali, kakor so mene. Bog in narod! Dr. Majaron.

— (Deželni zbor kranjski) imel je danes zjutraj svojo drugo sejo, v kateri so se odobrili nekateri računski sklepi in proračuni in rešile nekatero prošnje. Kratka debata je bila pri resoluciji glede strogega iztirjanja šolskih glob. Govorili so poslanci gg.: Klun, Stegnar, Lenarčič, Kavčič, Šuklje in Hribar. Vladni zastopnik mestu zadržanega deželnega predsednika barona Winklerja je bil vladni svetnik g. Dralka. Obširneje poročilo prijavimo jutri. Prihodnja seja bode v sredo dne 21. t. m.

— (Nadvojvoda Kari Ludovik) pripeljal se je sinoči ter bil danes zjutraj ob 1/2 8. uri pri sv. maši v kapeli Marije Loréte v frančiškanski cerkvi. Pri glavnem urodu pričakoval in pozdravil je nadvojvodo župnik o. Kalist Medič v cerkveni opravi in mu podal aspergil. Loretna kapela, za drugo občinstvo nepristopna, okičena je bila s cvetlicami ter eksotičnimi rastlinami in krasno rasvetljena. Sv. mašo daroval je o. Kalist Medič. Po maši je vzprejel nadvojvoda odbornike „Rudečega križa“ pod vodstvom podpredsednika ces. svetnika Murnika, in si ogledal, spremljan od gg. župana Grassellija in ces. svet. Murnika, skladišče Rudečega križa v poslopji deželne hiše, zalogo gospej za podpore ranjencev v poslopji deželne vlade na Bregu, skladišča poleg zaloge smodnika na Savskem polju, razne za ranjence pripravljene stvari v kresijskem poslopji ter se potem odpeljal k brambovski in novi mestni vojašnici. Nadvojvoda se je jako laskavo izrekel o pripravah društva Rudečega križa za Kranjsko in to izreco povdarjal proti gospodu ces. svetniku Murniku. Ob 1/2 12. uri odpeljal se je nadvojvoda v Beljak.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) Včeraj smo še prejeli naslednji telegram iz Trsta: Načelnstvo podružnice sv. Cirila in Metoda pri sv. Ivanu v Trstu v svoji odborovi seji izreka glavni družbi popolno zaupanje za njeno delovanje in zahvalo vrlemu njenemu zagovorniku, prečastitemu gospodu Koblarju. Vatovec, predsednik; Trobec, tajnik.

— (Ferijalno društvo „Sava“) priredi v soboto dne 17. t. m. četrti društveni shod za Ljubljansko okrožje v gostilni g. Zajca. Na ta shod se najljudneje vabijo vsi društveniki.

— (Lože v novem gledališči) V torek, dne 20. septembra, popoldne ob 1/2 3. uri vršila se bode v novem gledališči dražbena oddaja lož za vse slovenske predstave v bodoči sezoni.

— (Sv. Cirila in Metoda št. Peterski poružnici v Ljubljani) možka in ženska priredita v nedeljo 18. t. m. zvečer ob 7. uri veselico na vrtu in salonu v pivarni na Sv. Petra cesti (Bierhalle). Več o tem povedala bodo posebna povabila.

— (Osobne vesti.) Sodni pristav v Ormoži g. dr. E. Bayer imenovan je pristavom pri okrožnem sodišči v Celji; sednima pristavoma sta imenovana avskultanta gg. Karl Regula za Ormož in Fran Kuess za Kozje. Premeščeni so sodni pristavi gg.: Ivan Petrovič iz št. Lenarta v Maribor, Ivan Cizej iz Idrije v št. Lenart, Alojzij Dekleva iz Kozjega v Maribor, dr. Jos. pl. Ducar iz Rogatca na Vransko in Ivan Stepischnegg iz Gradca v Rogatec.

— (Premembe v učiteljstvu) Nadučitelj v Vremu g. Anton Skala pride za nadučitelja v Vipavo; nadučiteljem v Košani imenovan je učitelj v Budanjah g. Jožef Rustja. Imenovani so nadalje: g. Jožef Reich, učitelj v Vinici, za Studenec; gospod. Ana pl. Rauscher, začasna učiteljica v št. Petru pri Novem mestu, za isti kraj; g. Jožef Novak v Dobrovi za Brezovico; gospa Ernestina Oman-Ihan v Voklu za Smlednik; g. Jožef Windisch v Hoheneggu pri Kočevji za Lienfeld; g. Božidar Schuller v Babinem Polju za Žabuco in g. Fr. Hopitar v Grobljah za Petrovo vas. — Gosp. Frančiška Jugovic v Kranji

imenovana je za nadučiteljico na ondodni dekliški šoli. Nadučitelj v Šmartinu g. Nikolaj Stanonik imenovan je definitivnim in mu je dovoljeno zamenjati svoje mesto z g. Mihaelom Bregarjem v Selci.

— (Dijaška borza.) Ambulantna borza s starimi šolskimi knjigami na Valvazorjevem trgu razvila se je včeraj prav živabno. Kurzi so različni in se močno premikajo. Spekulantje „à la hausse“ so bili zjutraj poraženi, ko se je izvedelo, da mnogi dijaki ne bodo vzprejeti v prvi razred slovenske gimnazije, cene padale so tedaj rapidno, proti opoludne pa se je zopet doseglo staro razmerje.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi podružnica sv. Cirila in Metoda za Kostanjeviški okraj v prostorih bralnega društva v Kostanjevici dne 18. septembra t. l. s sledečim vporedom: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Dr. G. Ipavie, „Pozdrav“, mešani zbor. 3. Hajdrih, „Sirota“, moški zbor s samospievom. 4. Simon Gregorčič, „V pepelnici noči“, prednaša stud. med. Ivan Oražen. 5. F. S. Vilhar, „Uzor“ mešani zbor. 6. J. Kocijančič, „Oblaček“, moški zbor. 7. F. S. Vilhar „Lunika“, mešani zbor. 8. Dr. Ipavie, „Lahko noč“, mešani zbor. 9. F. S. Vilhar, „Domovina“, mešani zbor. 10. Tombola. 11. Prosta zabava. Začetek točno ob 4. uri. Ustopnina 20 kr., za rodbino 40 kr. Nadplače se hvaležno sprejmejo. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Ovacija.) Dne 4. t. m. priredili so Šmarijski narodnjaki novovoljenemu svojemu županu g. dru. Jurteli jako lepo ovacijo. Ko se je zmratilo, odkorakali so člani Čitalnice in ognjegasnega društva z lampijoni in bakljami, na čelu Šmarijska godba, pred stanovanje dra. Jurtela, kjer so vrli Šmarijski pevci zapeli nekaj pesmij. Prostor je razsvetiljal umetalni ogenj, iz ozadja pa so grmeli topiči. Po bakljadi bila je prosta zabava v prostorih gosp. Karla Jagodiča. Vsa ovacija je pokazala, kako iskrene simpatije si je pridobil novi župan gospod dr. Jurtela.

— (Slabo sadje) V Slovenji Gradec pripeljali so razni kmetovalci več voz sadja na prodaj. Občinski zdravnik preiskal je sadje in ker je bilo slabo in nezdravo, dal je je konfiskovati in uničiti. Tudi v drugih mestih bi strogo izvrševanje sanitarnih naredeb gotovo nič ne škodilo.

— (Okrajna razstava živine.) V soboto dne 17. t. m. bode v Radgoni se odprla kratka okrajna rastava živine, ki bode trajala od 9. ure zjutraj do 1/2 6. ure zvečer. Ob 4. uri popoldne bode se razdelila darila za najlepšo razstavljenjo živino.

— (Veselica delavskega podpornega društva v Trstu) v proslavo desetletnice blagoslovljenja društvene zastave bila je prav dobro obiskana in se je vršila na občno zadovoljnost. Govor predsednika vsprejelo je občinstvo z zanimanjem, pritrjevali na raznih mestih in klicaje slava spominu pokojnega pokrovitelja cesarjeviča Rudolfa. Izmed pevskih točk sta posebno dopadala mešana zbor, a tudi druge ugajale so tako, da so pevci morali dodati še nekatere. Živahen ples sklenil je lepo veselico.

— (Brzovlak Dunaj-Trst.) Zastopnik štajerske kmetijske družbe v drž. železniškem svetu predlagal bode v prihodnji seji, da je na progi Dunaj-Trst pomnožiti osobne vlake in sicer naj mesto dveh vozijo trije brzovlaki.

— (Velika mejnarodna dirka.) Dne 24. in 25. t. m. vršila se bode velika mejnarodna dirka kolesarjev in sicer na progi Dunaj-Trst. Na vsi progi stali bodo kolesarji, da skrbje za red na cesti. Pripravljalni komité skrbí tudi, da bodo, kjer je mogoče, tisto noč odprte vse mitnice. Kolesarji vozili se bodo po veliki državni cesti preko Maribora, Celja, Žalca, Ljubljane in Postojne.

— (Iz domačih zdravilišč.) Na Slatino prišlo je do dne 10. t. m. 1599 strank ali 2540 osob; v Varaždinske toplice do 6. t. m. 667 strank ali 2495 osob, in v Laške toplice do 8. t. m. 420 strank ali 1237 osob.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v 17. številki stopno vsebino: Obča zbezanost na Slovenskem. — Boj za vero in narodnost na Slovenskem. — O kritiki dr. Mahniča. — DBA BOGATA. (Iz Turgenjevih „Senilja“ v izvirniku in slovenskem prevodu z latinske in cirilice.) — Ne žgite mostov! — Ruske

drobtinice. — Ogled po slovanskem svetu. — Književnost.

— Junaki. Spisal slovenski mladini Fr. Hubad, c. kr. gimnazijski profesor II. knjižica. S petimi podobami. V Ljubljani. Izdala in založila „Družba sv. Cirila in Metoda“ 1892. str. 100. 8. — Burne dobe so vihrale v preteklosti preko naše ljubljene Avstrije. Marsikateri junak se je vzpel na površje kakor se vzpenja krišna skala sredi razburjenih valov. Kljuboval je sovragu do poslednjega diba. Takih junakov v službi naši širji domovini nanizal je zopet v prekrasen venec gospod profesor Fr. Hubad. Med njimi so nam mili in dragi seveda najbolj oni junaki, ki jih ponosno zovemo svoje slovenske rojake; navzlic temu pa ne moremo odreči svojega občudovanja junaškim sinovom sosednjih narodov, katere je tam pa tam vdel gospod pisatelj v svoj junaški krog. Knjigo diči na čelu slika onega vojvode, ki je poleg Lavdona najbolj priljubljen našemu narodu — slika očeta Radeckega. Poleg te zalšajo 2. knjižico „Junakov“ še krasno izvedene podobe: „Slovenska noša blizu Trsta“, „Dolenska noša“ in „Gorenška ženitovanjska noša“, ki nam predstavljajo matere junakov — Slovenke v svojih starih častitih nošah. 5. slika navaja nam junaka viteza Matija Zittererja, ki si je stekel viteštvo na bojnem polju l. 1866. ter še zdaj kot mnogočislani mestni odbornik ljubljanski deluje za svojo domovino. — Prej nego v jednem letu bil je razprodan 1. zvezek Hubadovih „Junakov“; izborna vsebina 2. zvezka je porok, da ista srečna osoda čaka tudi njega.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 14. septembra. Občinski svet se je v sinočni seji izrekel zoper ustanovitev slovenskih ljudskih šol. Galerija strastno pritrjevala italijanskim govornikom.

Poreč 14. septembra. Po daljšem izvrstnem govoru posl. Spinčiča, v katerem je ta pojasnil uzroke razburjenosti in nezaupnosti naroda in poslancev do vseh oblastev, izvzemši do Boga in cesarja, vzprejela zbornica deželni proračun za l. 1893. Predsednik zaključil zasedanje s Slava-klici na cesarja.

Dunaj 15. septembra. Cesar povrnil se je danes v Schönbrun.

Genova 15. septembra. Kralj in kraljica odpotovala sinoči. Prebivalstvo priredilo jima srčne ovacije.

Hamburg 15. septembra. Meščanstvo dovolilo 1 milijon mark za sanitarne naprave proti koleri.

Toulouse 15. septembra. Primeril se je slučaj koleri podobne bolezni. Dotični bolnik umrl.

Novi Jork 15. septembra. Reuterjev poročevalec javlja, da se je v mestu konstatovalo pet slučajev azijske kolere. Prvi slučaj se je primeril dne 6. t. m.

Razne vesti.

* (Tamburaši v Čikagu.) V Oseku postavila se je družba hrvatskih tamburašev, broječa deset mož, katera je angažovana za svetovno razstavo v Čikagu.

* (Pri krščanskem nauku.) Nemškega cesarja sinovi mudili so se čez poletje v Norderneyu, kjer jih je poučeval ondodni pastor. Pri krščanskem nauku povedal je pastor, da so vsi ljudje grešniki, tudi cesar sam, a še predno je mogel pastor nadaljevati, oglasil se je cesarjevič in rekel resolutno: Če so tudi vsi, moja mama pa ni grešnica.

* (Kulturna siluveta.) V občini Anares, županija Nyiregyhaz, seveda na Madjarskem, umrlo je novorojeno dete in oče je brez drugih ceremonij po stari navadi pokopal — na dvorišči. Drugo jutro našli so otrokovo truplo na dvorišči, grozno razkosano. Domači psi izkopali so bili po noči truplo in je raztrgali.

* (Tonzuriran čevljarski vajenec.) Frančiškani v Tridentu so zapazili, da prihaja nekdo vsako noč nad njih sadno drevje. Pazili so torej in res prijeli čevljarskega vajenca. V kazni naredili so mlademu tatu veliko tonzuro. Ko drugi dan faute ni del kape z glave, razjezil se je mojster nad njim in ga hotel zlasati, ko pa seže po fantovi glavi in vrže z nje kapo, vidi najlepšo frančiškansko tonzuro.

* (Morskega volka želodec.) V Bakru ujeli so morskega volka, dolgega 4 1/2 metrov. Volk — ženskega spola — moral je imeti izvrsten želodec, kajti našli so v njem kozje ogrodje, nekaj koncev debelih vrvi in razne druge drobnjave. Jetra njegova so bila tako težka, da sta jih morala dva moža nositi.

75.000 goldinarjev glavni je dobiček velike 50 krajevske loterije. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. sept.	7. zjutraj	740.1 mm.	11.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.7 mm.	23.6° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	740.2 mm.	16.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 17.1°, za 3.1° nad normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 14. septembra t. l.

Pšenica, hektl.	zl. kr.	Špeh povojen, kgr.	zl. kr.
Rež,	6.20	Surovo maslo,	80
Ječmen,	4.23	Jajce, jedno,	3
Oves,	2.52	Mleko, liter	19
Ajda,	6.04	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.04	Telečje	58
Koruza,	4.40	Svinjsko	64
Krompir,	2.94	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec,	40
Grah,	10	Golob	15
Fizol,	8	Seno, 100 kilo	160
Maslo,	94	Slama,	152
Mast,	66	Drva, trda, 4 met.	750
Špeh frišen	56	mehka, 4	520

Dunajska borza

dne 15. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.65	96.60
Srebrna renta	96.35	96.25
zлата renta	115.60	115.75
5% marcna renta	100.40	100.50
Akcije narodne banke	994.—	994.—
Kreditne akcije	313.—	312.25
London	119.80	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.69
Nemške marke	58.72 1/2	58.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	185
Ogerska zлата renta 4%	—	112
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a.v.	—	239

MAGGIJEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Karolu C. Holzer-ju. (785—15)

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh (1024—4)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

EQUITABLE

zjedinenih držav zavarovalno društvo za življenje v Novem Yorku.

Ustanovljeno leta 1859.

Koncesijovano v Avstriji dne 11. oktobra 1882.

Na Dunaji „Stock im Eisenplatz“ v svoji palači.

Računski sklep leta 1891.:

I. Dohodki . gld.	97.637.359.63
Izdatki	57.417.712.78
Prebitok	gld. 40.219.646.85
II. Premo-ženje . . gld.	340.496.295.95
Obveze po 4% in 3 1/2%	274.763.944.55
Zaklad dobičkov	„ 65.732.451.40
„Equitable“ je na vsem svetu prvi in največji zavod za zavarovanje za življenje.	
Ima največje dohodke tako v obče, kakor posebej se od premij. Ima najvišji prebitok dohodki nad izdatki in največji zaklad dobičkov.	
To društvo je sklenilo leta 1891. največ novih pogodb in sicer za gld. 582.795.827.50	
pri njem je bilo največ kapitala zavarovanega „ 2.012.236.392.50	
ima največji prirastek zavarovanega kapitala „ 210.580.457.50	
ima največji prirastek v premoženju „ 42.387.184.78	
ima največji prirastek v dobičkovem zakladu „ 6.381.333.05	

Avstrijskim zavarovancem posebna garancija je velika društvena palača „Stock-im-Eisen“ na Dunaji, katera je vredna gld. 2.300.000.—.

Uspehi

dvajsetletnih tontin*) društva „Equitable“. Podlaga izplačevanj l. 1892.

A. Navadno zavarovanje za slučaj smrti. Tabela I.			
Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Police opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	gld. 454.—	gld. 539.—	gld. 1150.—
35	„ 527.60	„ 651.—	„ 1240.—
40	„ 626.—	„ 798.—	„ 1350.—
45	„ 759.40	„ 917.—	„ 1520.—
50	„ 943.60	„ 1291.—	„ 1800.—
B. Zavarovanje za slučaj smrti z dvajsetletnimi premijami. Tabela II.			
30	gld. 607.20	gld. 862.—	gld. 1850.—
35	„ 681.60	„ 986.—	„ 1870.—
40	„ 776.60	„ 1140.—	„ 1930.—
45	„ 900.60	„ 1343.—	„ 2050.—
50	„ 1087.60	„ 1638.—	„ 2280.—
C. Zloženo dvajsetletno zavarovanje za slučaj smrti in za ućakanje. Tabela X.			
30	gld. 970.60	gld. 1632.—	gld. 3490.—
35	„ 995.80	„ 1647.—	„ 3160.—
40	„ 103.60	„ 1727.—	„ 2930.—
45	„ 1100.80	„ 1834.—	„ 2800.—
50	„ 1209.—	„ 2034.—	„ 2830.—

Kakor kažejo zgoraj navedene številke, povrnejo se po tako zvanem tontinskem sistemu zavarovancem poleg tega, da je bil skozi 20 let brezplačno zavarovan, po tabeli I. vse vplačane premije 2 1/2% do 4 3/4%, po tabeli II. z 4 3/4% do 5 3/4%, po tabeli X. z 6 3/4% do 7%, jednostavnimi obrestmi.

Police premij oproščene pa reprezentujejo dvojno do četverno vsoto vplačanih premij. Tako zvana prosta tontina, neka poltontina z nekoliko večjimi premijami, dopušča po preteku jednega leta popolno svobodo za potovanje, prebivanje in poklic, izvzemši vojaško službo; po preteku dveh let je ni moči izpodbiti, po preteku treh let pa ne more več zapasti in jo je z ozirom na tontino pri regulovanju moči urediti na šest načinov.

Pojasnila daje generalni zastop za Stajersko, Koroško in Kranjsko v Gradcu in (789—4)

glavni zastopnik za Kranjsko:

ALFRED LEDENIK

v Ljubljani, Mestni trg št. 25.

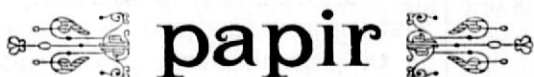
*) Tontina imenuje se nabiranje in razdelitev dividend ali dobička po nekem posebnem sistemu, ki ga je izumil in prvi uvedel v Franciji Italijan Lorenzo Tonti l. 1653.

Anton Zagorjan

prodaja

v „Slov. Matice“ hiši, na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani

učne knjige za ljudske šole

papir

vse pisalne in risalne potrebščine.

V zalogi (997—7)

ima vedno le najboljše in cenò blago.

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg šte. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (1026—4)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Močan deček

iz dobre Ljubljanske obitelji, z najmanj 2. razredom srednje šole, vzprejme se takoj za

učenca

v trgovino z železnino Andr. Druškovića, Mestni trg št. 9/10. (1033—2)

Išče se

učenec

za trgovino z mešaním blagom (1034-1)

A. Casagrande v Ajdovščini.

Dijaški koledar

II. letnik

izide tekom tega meseca

v prikladni obliki, na kar opozorjamo gg. dijake.

Cena mu bode

60 kr.

Dobival se bode

v „Národní Tiskarni“ in pri vseh knjigotrdcih.

Velika 50 krajevska loterija.

Glavni dobiček

goldinarjev

75.000

goldinarjev

(957—10)

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Zadnji mesec.